

KAUÇ. 141. — 4) n. a) *Festtag oder ein best. Festtag* (मरु). — b) *Kampf* (युद्ध) H. a. u. — c) N. verschiedener Sāman Ind. St. 3, 223.

पौषधगार s. u. पौषध.

पौष्कजिति patron. von पुष्कजित् (?), pl. Saṃsk. K. 186, b, 1.

पौष्कर (von पुष्कर) 1) adj. f. ई a) zur blauen Lotusblüte in Beziehung stehend, daraus gebildet, — bestehend, darüber handelnd u. s. w.: पौष्करे (sic) ब्रह्मसदने सत्यं मामृषयो विदुः MBh. 12, 13235. माला HARIV. 9437. पर्वन् PADMA-P. in Verz. d. Oxf. H. 12, b, 1 (पौष्कर). 4. प्राडुर्भाव die Erscheinung Viṣṇu's in der Gestalt einer Lotusblüte HARIV. 2223. Adhj. 197—199 in den Unterschrr. subst. ohne प्राडुर्भाव dass. 11993. Adhj. 200—222 in den Unterschrr. — 2) zum Costus speciosus oder arabicus gehörig, davon kommend u. s. w.: मूल AK. 2, 4, 5, 11. n. die Wurzel davon RĪĀN. im ÇKDr. die Frucht Suçr. 1, 212, 12. 2, 418, 11.

पौष्करक adj. = पौष्कर 1: प्राडुर्भाव HARIV. 11537. 11539. 12273.

पौष्करसादि m. patron. von पुष्करसद् gaṇa वाह्वादि zu P. 4, 1, 96. अनुश्रुतिवादि zu 7, 3, 20. तैत्त्वल्यादि zu 2, 4, 61. N. pr. eines Grammatikers TAITT. PRĀT. 1, 5, 2, 1. 2. 5. P. 3, 4, 43, Vārti. 3. BURNOUF in Lot. de la b. l. 489. — pl. Saṃsk. K. 192, b, 1.

पौष्करिणी f. = पुष्करिणी Lotusteich ÇABDAR. im ÇKDr.

पौष्करेयक adj. von पुष्कर gaṇa कच्यादि zu P. 4, 2, 95.

पौष्कल (von पुष्कल) gaṇa संकलादि zu P. 4, 2, 75. 1) m. eine best Körnerfrucht MĀRK. P. 32, 9. — 2) n. N. verschiedener Sāman Ind. St. 3, 223. LĀTJ. 6, 11, 4. 7, 9, 7. 10, 1, 17. PAÑKAV. Br. 3, 5, 8.

पौष्कलावत 1) m. (von पुष्कलावती) N. pr. eines Arztes Suçr. 1, 1, 3. Verz. d. B. H. No. 941. 947. — 2) adj. vom vorherg.: शल्यतत्त्व Suçr. 1, 14, 13.

पौष्कलेयक adj. von पुष्कल gaṇa कच्यादि zu P. 4, 2, 95.

पौष्कल्य (von पुष्कल) n. vollkommenes Ausgebildetsein, volle Kraft (des gesunden ausgewachsenen Leibes): घ० BrĀG. P. 4, 29, 72.

पौष्ठावत s. पौष्ठावत.

पौष्टिक (von पुष्टि) 1) adj. f. ई das Gedeihen, Wachsen u. s. w. betreffend, dazu dienend, dieses befördernd GṚHJASAMGR. 1, 10. MBh. 12, 10889. 13, 1129. 3319. 7081. KĀM. NĪTIS. 4, 32. VARĀH. BRH. S. 3, 5, 43, 21. 99, 6. पौष्टिकासक्त पौष्टिक = पौष्टिककर्मन् 16, 23. MĀRK. P. 102, 11. 17 Verz. d. Oxf. H. 97, b, 8. MADHUS. in Ind. St. 1, 16, 10. KULL. zu M. 9, 322. पौष्टिकं सर्वकर्मणाम् zum Gelingen aller Handlungen dienend MBh. 13, 7134. — 2) n. ein bei der Cerimonie des Rasirens der Haare getragenes Kleidungsstück RĪĀN. im ÇKDr.

पौष्टी (wohl von पुष्ट) f. N. pr. der Gemahlin Pūru's MBh. 1, 3695.

पौष्टिमेरु patron. in सैतिकपौष्टिमेरा: Saṃsk. K. 193, b, 4. Am Anfange ist wohl पौष्टि zu lesen, das Ende ist ein unbekanntes Wort.

पौष्त (von पूषन्) 1) adj. f. ई dem Pūshan geweiht, gehörig, auf P. bezüglich VS. 24, 7. 29, 58. पौष्ताः पशव उच्यन्ते TS. 1, 5, 4, 3. 2, 1, 4, 3. 6, 6, 5, 2. TBr. 2, 7, 3, 1. AIT. Br. 3, 26. सूक्त Nib. 7, 23. चरु ÇAT. Br. 2, 5, 4, 11. रुविस् 14, 5, 3, 2. 13, 4, 4, 14. LĀTJ. 3, 9, 9. ĀÇV. ÇA. 9, 4. म्यापौष्त, ऐन्द्रा-पौष्त ÇAT. Br. 5, 2, 5, 5. Vgl. सोमपौष्त. पौष्त zu der Sonne in Beziehung stehend WEBER, GJOT. 6. 92. — 2) n. das Naxatra Revati H. 115. VARĀH. BRH. S. 4, 7. 7, 10. 9, 2. 13, 24. 72, 12. 97, 8. Ind. St. 5, 297, N. 2. WEBER, Nax. I, 309. fg. 11, 335. SŪRJAS. 1, 27. fälschlich पौष्ट्य 11, 21.

पौष्ठावत m. patron., pl. Saṃsk. K. 185, b, 1. Wohl fehlerhaft für पौष्ठावत von पुष्ठावत्.

पौष्प (von पुष्प) 1) adj. f. ई von Blumen kommend, aus Blumen gemacht: रजस् VIKR. 38. H. 1126. HALĀJ. 2, 33. माला R. 4, 41, 26. स्रज् Spr. 2207. KĀLIKĀ-P. 67 im ÇKDr. Fehlerhaft für पौष्प MBh. 1, 312. — 2) f. ई = पुष्पपुर ÇABDAR. im ÇKDr.

पौष्पक (wie eben) n. = पुष्पक grüner Vitriol AK. 2, 9, 103. H. 1054.

पौष्पायण m. patron. von पौष्प gaṇa तैत्त्वल्यादि zu P. 2, 4, 61.

पौष्प m. patron. von पुष्प gaṇa तैत्त्वल्यादि zu P. 2, 4, 61. 4, 2, 113, Sch. pl. 2, 4, 66, Sch.

पौष्पिञ्जि m. patron. N. pr. eines Lehrers VĀJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 33, b, 1. 3. 6. 27. VP. 282, v. l. पौष्पिञ्जि COLEBR. Misc. Ess. I, 17. VP. 282.

पौष्पिञ्जिन् m. pl. die Schüler des Pausphīñgī VĀJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 33, b, 3.

पौष्पिण्ड m. patron., pl. Saṃsk. K. 186, a, 10. पौष्पिण्ड Ind. St. 4, 377. पौष्पिण्ड PRAYARĀDBJ. in Verz. d. B. H. 33, 21.

पौष्प्यीय adj. von पौष्प P. 4, 2, 113, Sch.

1. पौष्प (von पुष्प) 1) adj. zu dem Sternbild Pushja in Beziehung stehend: अथ पौष्पं योगमुपैति चन्द्रमा: so v. a. heute tritt der Mond in das Sternbild Pushja MBh. 1, 7333. — 2) m. N. pr. eines Fürsten MBh. 1, 746. 759. Nach KĀLIKĀ-P. 46 im ÇKDr. ein Sohn Pūshan's (das patron. von पूषन् wäre aber पौष्त) und Beherrscher von Karavirapura.

2. पौष्प (von 1. पौष्प) adj. zum König Paushja in Beziehung stehend, über ihn handelnd: पर्वन् पौष्पं gedr.) MBh. 1, 312. so heisst der 3te Adhj. des 1ten Buchs.

पौष्पिञ्जि s. पौष्पिञ्जि.

प्रा f. Çiva's Haarflechten ÇABDĀRTHAK. bei WILS.

प्या (प्यै) s. u. 2. पी.

प्याट् interj. des Rufens gaṇa चादि zu P. 1, 4, 57. AK. 3, 3, 7. H. 1337. — Vgl. पाट्.

प्याप् s. u. 2. पी.

प्यापन (von प्या) 1) adj. Gedeihen bringend (सर्वभूतवृद्धिहेतु Schol.) Nib. 12, 19. — 2) n. nom. act. Vop. 11, 7, v. l.

प्यायस्थूण PRAYARĀDBJ. in Verz. d. B. H. 37, 11 v. u. Es ist zu lesen: चाप्याय० d. i. चापि म्याय०.

प्युक्ता Ueberzug des Bogenstabs aus Sehnen, Schlangenhaut u. s. w.:

प्युक्तावेष्टितं धनुः ÇAT. Br. 5, 3, 4, 11. KĀTJ. ÇA. 15, 3, 31.

प्युष्, प्युष्यति und प्युष्यति v. l. für व्युष् Dhātup. 26, 7. 32, 92.

प्युस्, प्युस्यति thellen, vertheilen, v. l. für व्युष् Dhātup. 26, 106.

1. प्र praep. P. 1, 4, 58. Vop. 1, 8. AK. 1, 1, 6, 3. Euphonisches Verhalten eines vorangehenden स AV. PRĀT. 2, 76. P. 3, 49. Einfluss des र auf ein nachfolgendes न VS. PRĀT. 3, 87. AV. PRĀT. 3, 80. vor in Verbindung mit Zeitwörtern; hier und da so gebraucht, dass ein Zeitwort der Bewegung aus dem Vorangehenden zu entnehmen oder sonst hinzuzudenken ist: प्राणीसि समुद्रिया नदीनाम् RV. 7, 87, 1. प्र चक्रियेव रो-ईसी मुरुः 5, 30, 8. स नौ देवेषा यमदीर्घमायुः प्र जीवसे (nämlich पच्छन्तु)